

Пустий горіх

Грицько Бойко

В кіно ми вдвох спішили...
Як вийшли ми на шлях —
Стару бабусю стріли
Із кошиком в руках.

Вона щось розгубилась,
І кошик випав з рук,
Горіхи покотились —
Торох, торох на брук.

Я допомогти нагнувся
І тільки встиг сказати:
— Дозвольте вам, бабусю,
Горіхи позбирати...

Аж глядь: нема Семена —
Пилюку він збива.
Долинули до мене
Такі гіркі слова:

— Кинь капосні горіхи
І кошик заодно!
Ми з-за чужого лиха
Запізнаємось в кіно!

Та я поміг старенькій...
Дала вона мені
Горіхів дві кишеньки:
— Гризи, вони смачні!

А я догнав Семена —
Його став угощать:
Мовляв, чого ж від мене
Тобі було тікати?

Та він із-за горіха
Підняв мене на сміх:

— Ну й заробив! Потіха!
Аджеж — пустий горіх!

А я тоді до нього:
— Сміятись поспішив!
Та ти,— кажу,— й такого
Собі не заслужив!

А ще додати можу:
З горіхом ви брати,
Бо він на тебе схожий —
Такий пустий, як ти!